

Allah ile Kul Arasına Kimse Giremez mi?

"Allah ile kulun arasına kimse giremez." sözünde bir hakikat payı olmakla beraber, bugün o hakikattan kat'ı nazar, bu söz ile İslâm'ın "**emr-i bilma'ruf**" farizesinin ortadan kaldırılmasına çalışılmaktadır.

Bahsedilen sözün hakikat tarafı, ancak Allah'a (C.C.) ibadet edileceği, hamdin ancak O'na mahsus olduğu ve hidâyet edicinin ancak O olduğu, kullarını affetmek veya azabetmek tamamen O'nun iradesine bağlı bulunduğu gibi mânâlardır. Bu mânâlarda, Allah Teâlâ ile kulun arasına, değil âlimler ve din adamları, peygamberler dahi giremez. Binaenaleyh, Hristiyan papazlarının günahları affetme selâhiyetine sahip olduklarını iddia etmelerinin, ne derece sapık bir düşünce olduğu bedihîdir.

Lâkin, bu kâinatta sebeplerle iç içe yaşadığımız unutulmuş, yukarıdaki sözün sebepleri inkâr mânâsında kullanmak büyük cehalet olur. Zira, bu mânâda hareket eden bir kimsenin, evvelâ kendi anne ve babasını inkâr etmesi lâzım gelir. Mademki, onun yaratıcısı ancak Hâlik-i Zülcelâl'dir, o hâlde, ebeveyni neden araya girmişlerdir? Bu durumda onların inkârı ve reddi icabetmez mi?

Diğer taraftan, bu adamın bütün meyve ağaçlarına da harp ilân etmesi lâzımdır. Zira meyveleri insana in'am eden, ancak Rezzâk-ı Zülcemâl olduğuna göre, bu ağaçlar niçin araya girmişlerdir? Ve hâkezâ kıyas et...

İşte, Hâlik-ı Küllişey ve Rezzâk-ı Hakikî ancak Allahü Azîmüşşân olduğu gibi, hidayet verici de yine O'dur. Bununla beraber O Hakim-i Mutlak'ın, **Hâdî** isminin tecellisi de yine sebepler tahtında olmaktadır. Buna göre, peygamberlerin (Aleyhimüsselâm) gönderilmesi -hâşâ- Allah ile kulun arasına girmek şeklinde değerlendirilemez. Peygamberler (Aleyhimüsselâm) Allah Teâlâ'nın emirlerini O'nun kullarına tebliğ ettikleri gibi, peygamberlerin vârisi olan âlimler de elbetteki üzerilerine düşen tebliğ vecibesini yerine getireceklerdir. Onlardan öğrendiğimiz hakikatları kendi aile efradımıza ve arkadaşlarımıza anlatmak da bizim vazifemizdir. Bunların hiçbirisi *"Allah ile kulun arasına girme"* sözünün içinde mütalâa edilemez.

Diğer taraftan, bu sözü ileri sürenler, her ne kadar araya girmeyi isabetsiz bir davranış olarak değerlendirirler de, hakikatte tebliğ edici zatın durumu, tâbiri caiz ise, ara açma değil, belki ara bulma olarak anlaşılmalıdır. Acaba, müşfik ve merhametkâr padişahlarına isyan ederek, onun gadabına müstehak olma yoluna giren askerleri ikaz ile, onları itaate dâvet eden âlim ve fazıl bir zat için "padişahla askerlerin arasına niçin girdi" denilebilir mi?